Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3) Τὸ φυτὸν Ἰάσμινον τὸ θαμνῶδες (Iasminum fruticosum), τῆς οἰκογ. τῶν Ἐλαιιδῶν (Oleaceae) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ. κ.ἀ.): *Τὸ γιδάρι τὸ βάνουνε 'ς τὸ γιδόπονο* (εἰς τὸν ψευδάνθρακα πού προσβάλλει ἄτομα πού ἔφαγαν κρέας αἰγὸς ἀσθενοῦς ἀπὸ ἄνθρακα) Γαργαλ. Μάλ. Συνών. *ἀγριοτρίφυλλο, δροσοκλάρι, κατσικοκλάρι.*

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γιδάρι* Πελοπν. (Μύρ.)

4) Τὸ φυτὸν Κληματὶς ἡ λευκάμπελος (Clematis vitalba), τῆς οἰκογ. τῶν Βατραχιδῶν (Ranunculaceae) Πελοπν. (Κοντογόν. Τριφυλ.)

γιδαριὰ ἡ, Μακεδ. (Καταφύγ.) *ϑ'δαρεὰ* Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Μεγαλόβρ. Σταυρ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γίδι* ἢ *γίδα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-αριά.*

Δέρμα αἰγῶν ἔνθ' ἀν.: *Οὐ ϑ'δάρ'ς φ'λάει τ' ϑ'δαρεὰ* Σταυρ. *Εἶχαμι ϑ'δαρεὰ σπιτάρ'κη* Ἀετόλοφ. Συνών. εἰς λ. *γιδιά.*

γιδάρικος ἐπίθ., ἐνιαχ. *ϑ'δάρ'κους* Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν. κ.ἀ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γίδι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-άρικος.*

Ὁ διὰ τὰς αἶγας προοριζόμενος ἔνθ' ἀν.: *Γ'δάρ'κου μαδρὶ-σκ'λλὶ* Αἰτωλ. Ἀράχ. *Τούτ' ἡ glούτσα εἶνι ϑ'δάρ'κη* Κρυόβρ.

γιδαρίτσα ἡ, ἀμάρτ. *ϑιδαρίτσα* Κορσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γιδάρα* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-ίτσα.*

Θωπευτικῶς, ἡ αἶξ: *Μία ϑιδαρίτσα χρονιάρικη. Εἶχαμε ϑιδαρίτσε. Τήραξε ἡ ϑιδαρίτσα τίλογου ἐμεγάλωσε!*

γιδάρος ὁ, Ἤπ. (Παραμυθ.) Κρήτ. (Κάμπος Λακων.) *γιδάρους* Μακεδ. (Γιδ.) *γιδαρὸς* Πελοπν. (Λακων.) *ϑιδαρὸς* Πελοπν. (Ἀρεοπ.) Θηλ. *γιδαροῦ* Ἤπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γιδᾶς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-άρος.* Ὁ τύπ. *γιδαρὸς* κατὰ τὰ συνών. *αἰγοβοσκός, γιδοβοσκός, πιστικὸς* κ.τ.τ.

Αἰγοβοσκός, αἰπόλος, ἔνθ' ἀν.: *Ὁ γιδάρος ἔχει μαγκούρα.* Κάμπος Λακων. *Τό 'βαλε ϑιδαρὸ τὸ παιδί του* Ἀρεόπ. Συνών. *κατσικάρος.*

γιδαρῶνα ἡ, Ἤπ. (Βούρμπιαν Κόνιτσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γιδάρα* καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. *-ῶνα.* Μεγαλόσωμος αἶξ.

γιδᾶς ὁ, Ἤπ. (Ἰωάνν. κ.ἀ.) Μακεδ. (Βόιον)—Γ. Ξενόπ., Ζακυθιν. μαντήλ., 100. L. Roussel, Grammaire, 325. Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 3,542 — *Λεξ.* Βλαστ. 285.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γίδι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ᾶς.*

Ὁ αἰγοβοσκὸς ἔνθ' ἀν.: *Αὐτὰ τὰ ξεφωνητὰ ἀντηχοῦσαν ὁλημέρα ἕνα γύρω 'ς τὸ καλύβι τῶν γιδάδων* Γ. Ξενοπ., ἔνθ' ἀν.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γιδᾶς* καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ.

γιδάσκι τό, Κρήτ. *γιδάσκ'* Ἤπ. (Ζαγόρ. κ.ἀ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γίδι* καὶ *ἀσκί.*

Ἀσκὸς ἐξ αἰγείου δέρματος ἔνθ' ἀν. Πβ. *βοιδάσκι, ἐριφάσκι, τραγάσκι.*

γιδᾶτος ἐπίθ. *γιδᾶτο* τό, Κρήτ. (Ἀχεντρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γίδι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ᾶτος.*

Γιδαρεῖό, τὸ ὁπ. βλ.: *Ἔ, τὸ μαυροσκότεινο τὸ γιδᾶτο! Ὅδεν ἤθελα βορνίσουνε, ἐμαύριζ' ὁ τόπος* (*βορνίσουνε* = ἐκκινήσουν). *Δὲν ἐφάνηκ' ἀπόψε τὴ βροσαργατινὴ τὸ γιδᾶτο τοῦ Σήφη* (*προσαργατινὴ* = ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα).

γιδάχναρο τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. κ.ἀ.) *γιδάγναρο* Πελοπν. (Βερεστ. Ποταμ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ἀ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *γίδα* ἢ *γίδι* καὶ *ἀχνάρι.*

Τὸ ἴχνος διαβάσεως αἰγὸς ἔνθ' ἀν.: *Γλέπω γιδάγναρα 'ς τὸ περβόλι. Κάτι γίδια ἤρθαν* Ποταμ. Συνών. βλ. εἰς λ. *γιδοπατησιά.*

γίδειος ἐπίθ., Ἀντιπαξ. Παξ. Πελοπν. (Ἀναβρ. Κάμπος Λακων. Καλάβρυτ. Καλάμ. Καρδαμ. Κατσουλαίικ. Μαζαίικ. Μεσσην. Ξεχώρ. Ξηροκ. Σαηδόν. Σουδεν. κ.ἀ.)—*Λεξ.* Αἰν. κ.ἀ. *γίδειους* Ἤπ. (Κόνιτσ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ἀ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Καταφύγ. Κολινδρ. κ.ἀ.) Στερελλ. (Σπάρτ. κ.ἀ.) *ἴδειους* Μακεδ. (Σιάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γίδα.*

Ὁ εἰς τὴν αἶγα ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος ἔνθ' ἀν.: *Γίδειο ἀσκὶ - βούτυρο - γάλα - κεφάλι - κρέας - τομάρι-τυρὶ* Πελοπν. *Γίδεια μυζήθρα* Κάμπος Λακων. *Τουμάρ' γίδειου* Κόνιτσ. *Γίδειου τ'ρὶ* Γήλοφ. *ἴδειου μαλλὶ* Σιάτ. *Δὲν τ' ἀρέσει τὸ γίδειο τυρὶ* Ξηροκ. *Τώρα 'ιὰ τοὺ γίδειου τ' γάλα εἶνι καλὸ* Σπάρτ. || Γνωμ. *Πρόβειο τυρὶ τσαὶ γίδεια μυζήθρα* (τὸ πρόβειον τυρὶ εἶναι τὸ καλύτερον, μυζήθρα δὲ ἡ αἴγειος) Ξεχώρ. || Ἄσμ.

Ἔλα γάλα καὶ κατέβα, | ἔλα γίδειο, ἔλα πρόβειο
κ' ἔλα καὶ γελαδινό.

(ἐξ ἐπῳδ. διὰ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ βασκανθὲν γάλα τῶν ἀνωτέρω ζῴων) Παξ.

γιδένιος ἐπίθ., Α. Χριστόπ., Ποιήμ. 190.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γίδι* ἢ *γίδα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ένιος.*

Γιδήσιος, τὸ ὁπ. βλ. : Ποίημ.

Καὶ κρέμασ' ἐπιτήδεια | 'ς τὴν ὄψη του τὴν ἴδια
βαρβάτου τράγου γένεια | καὶ κέρατα γιδένια.

γιδερικὸς ἐπίθ., *γιδερικὰ τά*, Πελοπν. (Βούτσ. Δίβρ. Δόξ. Τουμπίτσ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γιδερό*, περὶ τοῦ ὁπ. βλ. *γιδερός* **2**, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ικό*, οὐδ. τῆς *-ικός.*

Αἱ αἶγες ἔνθ' ἀν.: *Ἔχω κάμποσα γιδερικὰ* Βούτσ. *Κάνανε γιάλα τὰ γιδερικὰ καὶ δὲν ἀφήκανε πέτρα σ' ἄλλη πέτρα* (κατέφαγαν τὰ φυτὰ) Δίβρ.

γιδερὸς ἐπίθ. Ἤπ. (Μαργαρ. κ.ἀ.) Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν.) *γιδιρὸς* Μακεδ. (Καστορ.) οὐδ. *γιδερὸ* Ἀθῆν. (Εὔβ. (Ὄρ. κ.ἀ.) Ἤπ. (Μαργαρ. Πωγών. κ.ἀ.) Πελοπν. (Δίβρ. Καλάβρυτ. Καρδαμ. Κλειτορ. Λεβέτσ. Λεχαιν. Μαζαίικ. Μάν. Μεσσην. Ξηροκ.) *γιδιρὸ* Εὔβ. (Λιχὰς κ.ἀ.) Ἤπ. (Κουκούλ. Πλατανοῦσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχυρ. Σπάρτ. Τριχων. κ.ἀ.) *γιδ'ρὸ* Ἤπ. (Ἄγναντ. Καταρρ. Πλάκ. Πράμαντ.) — Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα 2,146 — *Λεξ.* Βλαστ. 288.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γίδα* ἢ *γίδι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ερός.*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ